

Kadar

– Âşık TARSUSİ · 08 Ekim 2017

Ey Gönül!

İnsan bu, İblis'i dahi sollamış,

Benlik putlarını silene kadar;

Menfaati neyse dâim kollamış,

Yalakalık etmiş ölene kadar..

Dünyaya sarılır benimdir diye,

Oysa ki gölgelik, şu hırsı niye?

Ciğeri yüklemiş nankör kediye,

Aklı hep başına gelene kadar..

Emânet nimete mâlikim sanır,

Ham nefis ne kul ne Allah'ı tanır,

Azgınlığına zor beden dayanır,

Nihâyet canından yılana kadar..

Özden geçip öper Kâbe taşını,

Kemâlat zanneder onca yaşını,

Minnet eder, kul mu verir aşını?

Hakikat yüzüne gülene kadar..

Mecâzi mahbûbu İlâh'ı yapmış,

Esmâ'yı yansıtır perdeye tapmış,
İbâdet ederken bileme sapmış,
Kendini kendinde bulana kadar..
Aşk imiş imânın en zirve hâli,
Aşka düşenlerin lâl olur kâli,
Hakîki Mahbûb'a erer hayâli,
Hayatta vâdesi dolana kadar..
Tarsûsî dünyada bâki kalınmaz,
Yalandır, gafletten aslâ dalınmaz,
Kefenden gayrı bir metâ alınmaz,
Azrâil kapıyı çalana kadar..
"Adem KAÇAR - 08/10/2017"